

[Fjerde næstformand]

nr. B 69 (om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension), hr. Taanquist, har ordet.

Taanquist (S):

Det har egentlig ikke været nogen utilfredsstillende behandling, de to forslag har været underkastet her i Folketingssalen. Jeg er meget godt tilfreds med de fleste af de bemærkninger, der er faldet, og jeg er meget godt tilfreds med, at alle tilsyneladende stiler imod en form for enighed om dette.

Det har fra især de borgerlige partiers side været bebrejdet Socialdemokratiet, at vi i det hele taget er fremkommet med et forslag. Det var nu ikke mit indtryk, at arbejdsministeren havde et forslag i skuffen, som kunne fremsættes, for så havde vi selvfølgelig ikke gjort det. Vi har gjort det for at komme på banen, for at få startet diskussionen her i folketingssalen, og det har vi så mildest talt også fået nu. Men det er glædeligt, at man fra alle sider i hvert fald tilkendegiver, at man vil finde frem til en enighed om dette her.

Jeg er måske lidt skuffet over Venstres og De Konservatives ordføreres lidt krigeriske bemærkninger, som er betydelig mere krigeriske end arbejdsministerens. Det er korrekt, at Socialdemokratiets forslag, som fru Pia Christmas-Møller siger, bygger på ATP's forslag, men hvad søren skal man næsten ellers gøre? Det er utrolig indviklet, og jeg tror, at enhver, der sætter sig ned for at lave et beslutningsforslag om ATP, finder ud af, at dette er langt mere indviklet, end man egentlig tror, og så er man nødt til at have noget at bygge på. Og da vi stort set var enige i ATP-bestyrelsens forslag, er det rimeligt, at vi lægger det til grund for vores eget beslutningsforslag.

Men jeg synes, der er nogle misforståelser, i hvert fald i den måde, som fru Pia Christmas-Møller formulerer sig på. Fru Pia Christmas-Møller siger, at man vil tage fra dem, der igennem et langt liv har indbetalt. Det forstår jeg ikke. De, der gennem et langt liv har indbetalt, får det, de skal have, medmindre de altså dør, men så er der andre, der får det. Der bliver ikke taget spor fra dem, der har indbetalt gennem et langt liv. Og hvis fru Pia Christmas-Møller tænker på overgangsperioden, vil jeg sige, at der i høj grad er foreslået løsninger, der i overgangsperioden tager fuldt hensyn til de mennesker, der nu er lidt oppe i årene og har en berettiget forvent-

ning om, hvad de kan få af ATP. Det mener jeg at der både i vort eget forslag og i arbejdsministerens forslag er taget fuld højde for, ellers skal vi nok få gjort det.

Men det, som er det store problem, er den kritik, vi har fået udefra. Jeg er i øvrigt enig med hr. Helge Sander i, at vi har fået utrolig mange henvendelser om dette spørgsmål, både inden for det sidste halvandet år, altså efter at ATP-bestyrelsesforslaget kom frem, og også før, men især efter. Nu har vi tilsyneladende fået forskellige meldinger fra vort bagland. Men lad os dog være enige om, at vi har fået mange henvendelser, og at de har været kritiske. Jeg synes, man bør lytte til den kritik, der har været udefra.

Hovedkritikken har været: Hvis jeg dør, inden jeg fylder 67, er mine penge spildt. Jeg er ikke enig i udtalelsen, men det er trods alt det, der gang på gang er blevet sagt til os, og det må vi så gøre noget ved, for vi kan ikke leve med en i øvrigt god lovgivning, der bliver lagt for had, bare fordi der er et enkelt punkt, som folk ikke forstår og ikke kan leve med. Det er så også hovedårsagen til, at spørgsmålet om efterladteydelsen i det hele taget kommer frem.

Hr. Helge Sander nævner også dem, der er i nærheden af de 70 år. Vi har altså taget højde for, at de mennesker, der nærmer sig de 70, i hvert fald ikke bliver snydt for noget.

Så undrer det mig en lille smule – særlig i betragtning af den diskussion, vi havde i forbindelse med SF's forslag for nogle måneder siden, hvor arbejdsministeren tilsyneladende ville have mig i gyngen ved at få mig til at sige noget om, hvorvidt vi skulle bruge en større del til ægtefællepension eller ej – at hr. Helge Sander fra talerstolen begynder at sige, at ingen siger, at det netop skal være 12 pct. eller 88 pct. Jeg vil da godt vide, om der er uenighed imellem regeringspartierne på dette punkt, for jeg synes, at dette er lidt følsomt. Vi bør da i det mindste vide, hvad regeringen mener, og hvad Venstre mener – hvis man kan sige det på den måde. Jeg synes, det er et af de punkter, vi skal lægge os nogenlunde fast på.

Men igen til hr. Helge Sander, der bebrejder os forslaget: Jamen det var ikke vores opfattelse, at ministeren havde et forslag på bedding, og derfor fremkom vi med vores.

Jeg er også glad for fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger, måske mest på baggrund af mine bemærkninger til SF's forslag sidste gang. Men